

Det Anarkistiska Biblioteket

Stormen i öster

Leon Larson

Leon Larson
Stormen i öster
1905

Tidningen Brand #2½ 1905

sv.anarchistlibraries.net

1905

Det brinner och glöder på himmelens rand
och åskmolnen samlas i öster;
det drager till storm uti tsarernas land,
det mullrar af hotande röster.
Signalen är gifven från Asiens haf
af Japans tusen kanoner;
och folkets tyranner, de reda sin graf
vid krigets hundrande toner.

Men folket, som sofvit i sekellång natt,
i natten med dunklaste gömmen
där lögnen och våldet som domare satt
i armodets härskaredömen.
Ack, folket det söfdes med psalmernas låt
som steg ifrån prästernas rader,
med helig Maria i himlarnas ståt,
med tsaren, dess jordiska fader.

De lefde för tsaren, betalade sin slant
till skatter, som furstarne gödde;
de drefvos af hunger till afgrundens brant
och tåligt i kriget förblödde.
Och fromma som oxar de buro sitt lass
och aldrig de klagat i nöden;
de knaprade benen och drucko sin kvass,
och glada de gingo mot döden.

Och Rysslands heroer i armod och nöd
de stridde förgäfves för rätten.
De ledde som hjältar martyrernas död
i kval på den snötäckta slätten.
Då steg där ur mörkret en gryningens fläkt,
en ljusning i seklernas dimma!
Se, folket ur dvalan blef äntligen väckt
till uppbrottets bäfvande timma.

Det drager till storm öfver haf, öfver fjärd,
öfver Rysslands väldiga nejder;
det dånar, det brakar kring hela vår värld
nu sias om upprorets fejder:
Det är ryssarnes hämnande upprorsstorm,
som ut öfver landen nu strömmar;
det är folket som bänder på samhällets form,
fullbordande seklernas drömmar.

Nyss smälde ett skott, nu hörs bommens krevad
och stormsånger dånande skalla.
Snart skipas det rätt från en rest barrikad
och tronen är dömd till att falla.
Ty då rätten förkväfves och ej finner tolk
och folket det tynges af bojor,
då gäller ej annat än bomb eller dolk
- då går storm ifrån blusmännens kojor.